

27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ίωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Γραπτοῦ (†840).

ᾠχος δ΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

Τυπικὸν 25ης Δεκ., περίπτωσις ε΄ §§12-15· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\omega}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{6}{\omega}$
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\omega}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{6}{\omega}$
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ταχὸ προκατάλαβε. Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ.

Βα σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στῶ Θε
8 Μα ρ τυ ρων προ το α θλε στε φα νε σου γαρ την Ι 8
δαι ων α πε λε γξας μα νι αν ει δε σθ τον Σω
τη ρα τῶ Πα τρος δε ξι ο θεν αυ τον γαρ εκ δυ
σω πει α ει υ περ των ψυχων η μων

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ρροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψϠς α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ.

Α να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γϠσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θϠς κη ρυ ξαστην ε γε ρσιν α λη θως

α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στασιν

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος δει
νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη α παν
τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου
Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με νων
εις τους αι ω ω ω ω νας

Και νυν. Μεθέορτον.

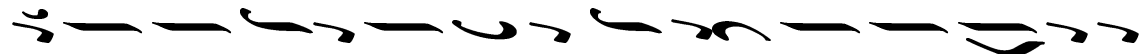

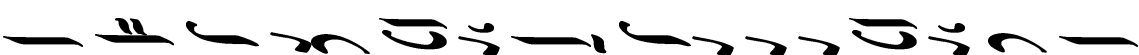
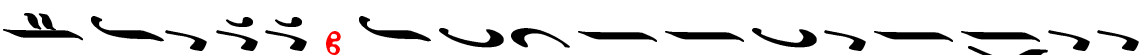

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Οθρο νω πυ ρι μορ φω εν υ ψι στοις κα θη με
νος συν Πα τρι τω α να ρ χω και τω θει ει ω σθ Πνευ μα
τι ευ δο κη σας τε χθη ναι εν σαρ κι εκ Κο ρης

 α πει ραν δρσ Ι η σθ ^π₉ δι α τσ το και α στηρ

 σε ^Δ₉ τοις εκ Περ σι δος Μα γοις κα θυ πε δει ξε ^π₉

 δο ο ξα τη πα να γα θω σθ βλ η ^Δ₉ δο ο ξα τη ε

 πι ι φα νει α σθ ^Δ₉ δο ξα τη προς η μας α κρα συ γκα τα

 βα α σει ει σθ ^π₉

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ₉ Δι - Θ.

A νε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω

 τηρ συ νη γειρας τον κοσμον σου τη Α να στα σει τη

 ση Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε₉ ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

 θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α

 να στα σιν πα σι ^ε₉ δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

 λαν θρω πε ^ε₉

Ἦχος ^Δ₉ Δι - Θ.

Δόξα.

E κ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι

 ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω

ης ^Δ λει χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
 σαις ^Π παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
 σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ^Δ ον γαρ ζη τει τε
 κλαι ου σαι θαρ σει τε ^Χ ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
 ται αι ^Π δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
 λοις ο τι ^Χ α νε στη ο Κυ υ ρι ος ^Δ

Καὶ νῦν. Μεθέορτον.

^Δ Ἦχος ^Δ Δι ^Χ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

^{Πα} Ο α χω ρη το ος παν τι ^Δ πως ε χω ρη θη εν γα
^{Πα} στρι ^Δ ο εν κολ ποις τϛ ϛ Πα τρος ^Δ πως εν α γκα λαι στης
^{Πα} Μη τρος ^Δ παν τως ως οι δεν ως η θε λη σεν και ως ηυ
^Δ δο κη η σεν ^Π α σα ρκος γαρ ων ε σα ρκω ω θη ε κων ^Δ
^{Πα} και γε ε γο νεν ο Ων ^Δ ο οκ η ην δι η μας ^Δ και
 μη εκ στα στης φυ σε ως με τε ε ε σχε ^Δ του η με τε
 ϛ ϛ φυ ρα μα α τος ^Π δι πλ ϛ ϛ ε τε ε ε χθη ^Δ Χρι
 στο ος τον α α α νω ^Δ κο σμον θε λων α να πλη

ρω ω ω ω σαι Δ σ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η η μος κα τε

πλα γη ο ρω ω ν σε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον προς το μνη η μα α σ θρη νο λο γσ σ σ

σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θσ σ σ σαι προς το μνη η μα σ

Σω ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λσ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε^{u9} ως θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος^{u9}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u9}

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ

τϛ Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα^{u9} την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^{u9} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^{u9}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛ αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^{u9}

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε^{u9} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A λλη

λυ ι α α δο ο ξα σοι ο θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A λλη

λυ ι ι α α δο ο ξα σοι ο θε ο ο

ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α

τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ

παντας ελευθερωσωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σου

Τιτα μυστρα συμπαθως τοις δακρυσι
τριαικιονα τε

ο αγραπτων εν τω ταφω Α
γγελος προσηφθεγγετο ταις μυροφοροις
ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε

ο σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τσ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σου

Αι ανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σου θρηνολογησαι

αλλε πεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπε θρηνη ο καιρος πεπαυται
μη κλαιετε την αναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰς

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων

ἐλθὺσαι πρὸς τὸ μνηνῆμα σου Σωτὴρ ἐν ἡχρὸν

τὸ Ἀγγεελὸς πρὸς αὐτὰς φθεγγόμε ἐν τι με

τὰ νεκρῶν τῶν ζῶντων λόγιζεσθε ὡς Θεός

γὰρ ἐξάνεστη τὸ μνηνῆμα αὐτὸς

Δὸ ξαπτήρι καὶ Ἰωάννης καὶ Ἁγίω Πνεύμα

τι

Προσκυνῶμεν Πατέρα ἑρὰ καὶ τὸν τῶν τῶν

Ἰουόντε καὶ τὸ Ἁγίον Πνεύμα τὴν ἀγίαν

ἀντρίαν ἀδα ἐν μιᾷ ἁτη οὐσίᾳ συντοίς

Σεραφείμ κροζόντες τὸ Ἁγίος Ἁγίος Ἁ

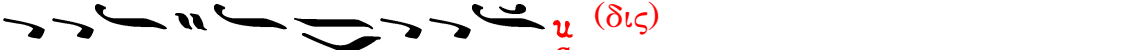
γίος εὐκρυριε

Καὶ νῦν καὶ αἰκαί εἰς τῶν αἰώνων

αἰώνων ἀμήν

Ζωοδοτὴν τεκῶσα ἐλυτρώσω Παρ

 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε

 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις

 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ

 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη

 λϑ ϑ ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἐπι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

 θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορτος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα
θει ει α σου ω ω τα

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν
των

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α

ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι ι σιν

προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στοργην

ε πι τω Κυ ρι ω θεο μο τε ρον φιλ τρον χρε ω στου

μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος
 θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα
 πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει
 Προκείμενον.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα τος
 σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα τος
 σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα το
 ο ος σου ου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ

ἔλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σ οί μόνω ἡ ἡμαρτον ^Δ και το πονηρον ε
νωπιον σου ποιησα ^Δ οπως ανδικαιω
θης εντοις λογοις σου ^Δ και νικησης εντω κρινεσθαι
σε ^θ

Ι δε γαρ εν ανομιαις συνηληφθην ^Δ και εν α
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου ^θ

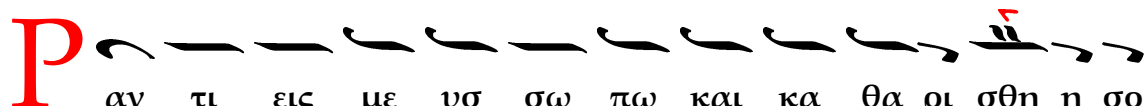
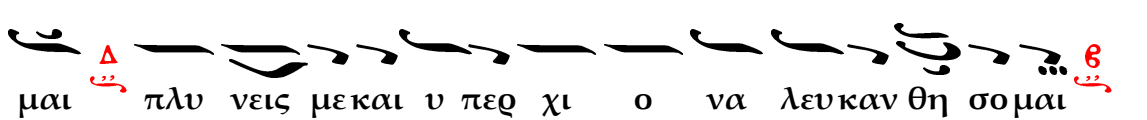
Ι δου γαρ αληθειαν ηγαπησας ^Δ τα α
δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας
μοι ^θ

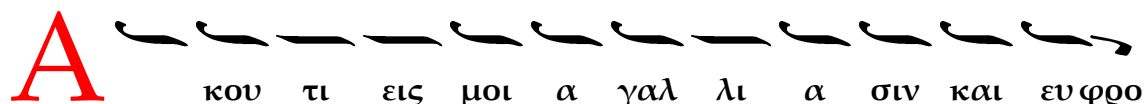

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^{χ θ}

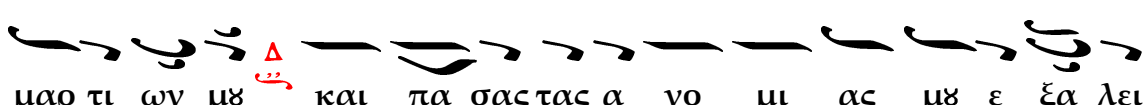

Ι δε σ' ο σ' ο σ' ο γαρ αληθη η
θειαν η η η γαπηησας ^Δ τα αδηλα
και αι τα κρυφια τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας ο σ' ο ^Δ εδηλω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι ^Δ

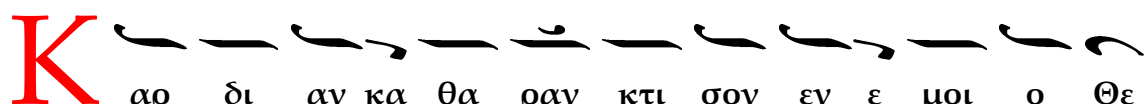
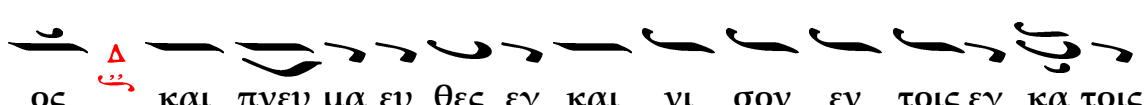

Ὁ ἀχορός.

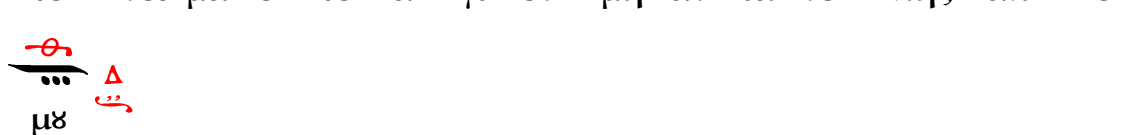
Ε **Δ**
εις πολλὰ ἐ ἐ τῆ δε σπο ο τα

Ρ
αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
Δ
μαι **ε**
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να **ε**

Α
πο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη **Δ**
και πα σαστας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον **ε**

Κ
αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος **Δ**
και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη **ε**

Μ
η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα **Δ** και

το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη **Δ**

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο νικωστηριξον
με **Θ**

Δ ιδαξω ανωμους τας οδους σου **Δ** και ασε
βεις επι σε **Θ** επιστρεψω σι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος **Δ** ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ **Θ**

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις **Δ** και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου **Θ**

Ο τιειηθηλησασθυσι ανεδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις **Θ**

Η υσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον **Δ**
καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην
ο Θεος **Δ** ουκ εξουδενωσει **Θ**

Α γαθνον Κυριεντη ευδοκια σου

την Σιων ^Δ και οι κοδομηθητωτα τειχη Ιερσ

σα λημ ^Δ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα ^ε

Το τε ανοισσιν επι το θυσια στηριον

σμο οσχος ^Δ και ελεησον με ο Θεος ^Δ λ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^{ζ'}

Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον ^Δ ε

ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων ^Δ

Και νυν και ει και εις τους αιωνων αιων

ων Αμην ^{ζ'} Ταις της Θεοτοκο πρεσβειαις ελε

ημον ^Δ ε ξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξαλειψον το ανομημα ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φ8 κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κ8 πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ^Χ — — — — —
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μ ^Δ
^{Δι} **A** — — — — — ^{Γα}
 να στας ο Ι η σς α πο ττ τα
 α α α α φ ^Μ ^{Δι} ^{Νη}
 κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ^Δ ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
^{Δι} ^Ν
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,
 ὁ τοῦ μνήστορος καὶ ὁ τοῦ πρωτομάρτυρος.
 Ὡδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.
 Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
 Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἵψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ

Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

**Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ πατὴρ γνωριζόμενος, τούτῳ σὺν παρῶρησίᾳ παρεστηκώς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς, ἐπαναπέπαυσαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διό, ἀνευφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὗ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐνδόξως στεφανώσωμεν· καὶ θεία στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης ὑφοπιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Δόξα.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστός, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Μνήστορος. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμφαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός, μάκαρ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὀραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος

ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἴρεσιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶ ζήλω τῆς Χριστοῦ πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θείου ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Δόξα.

Ὡς κῆρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισηλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότη βαλλόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

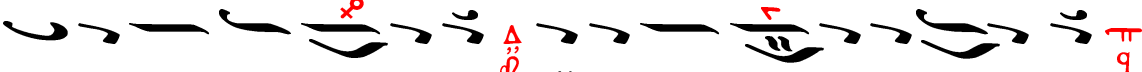

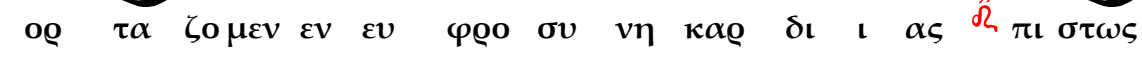
Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Κάθισμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Χορὸς Ἀγγελικὸς Ἦχος Ἱ Πα ϕ

Π α τ ρ ο ς ω ς α λ η θ ω ς ὄ ρ α ν ι ὄ θ ε ρ α α π ω ν
ε γ ε ν ὄ Ι ω σ η φ και Πα τη ρ τ ὄ α ν α α ρ χ ὄ Υ ι

 ου ου συ νε νο μι σαι ^Δ _δ τσαρ κι ι νη πι α σαντος ^π ₉

 ο θεν ση με ρον την πα να γι αν σθ μνη η μνη ^Δ _δ ε

 ορ τα ζο μεν εν ευ φρο συ νη καρ δι ι ας ^Δ _δ πι στως

 α νυ μν ε εν τα ας σε ^π ₉

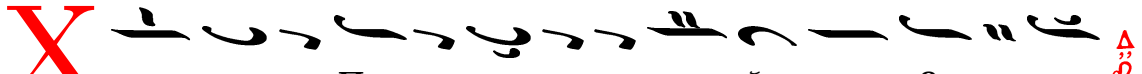

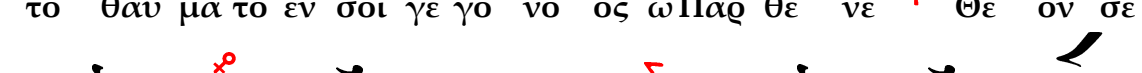
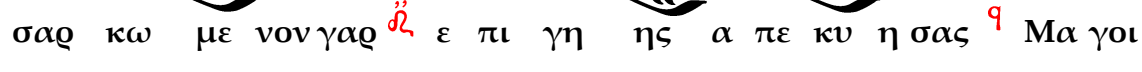
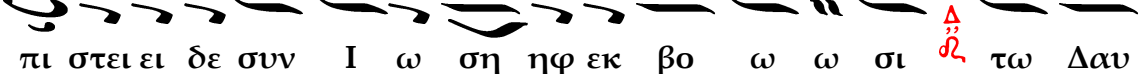

Δόξα. Τοῦ ἁγίου Στεφάνου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφέ, τῶν
 Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις
 σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς
 τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Χορὸς Ἀγγελικὸς Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

X ο ρος των Προ φη των ε ορ τα ζει εν θε ε ως ^Δ _δ

 το θαυ μα το εν σοι γε γο νο ος ω Παρ θε νε ^π ₉ Θε ον σε

 σαρ κω με νον γαρ ^Δ _δ ε πι γη ης α πε κυ η σας ^π ₉ Μα γοι

 πι στει ει δε συν Ι ω ση ηφ εκ βο ω ω σι ^Δ _δ τω Δαυ

 ιδ νυ νι τω Θε ο πα το ρι Κο ο ρη ^Δ _δ τα αρ ρη τα

 θα αυ μα α τα α α α ^π ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυΐδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε

αΐνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· * Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος, περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας, ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἀναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος, ὁράται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος, φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ, οὓς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Στεφάνου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, λίθοις βληθέντος καὶ τελειωθέντος. (†34)

Στίχ. Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίους λίθοις,
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ. (†840)

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα στίξις θέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†685)

Στίχ. Ποιμὴν ἄριστος Θεόδωρος ὠράθη,
Ὡς ὢν μιμητῆς τοῦ μεγάλου ποιμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐβδομήκοντα Μαρτύρων. (†305)

Στίχ. Ὁ Μαυρίκιος γυμνὸς ἐγχρισθεὶς μέλι,
Κρίνει μελισσῶν ἠδὲ τὰς τρώσεις μέλι.

Εἰς τοὺς Ο'.

Ἔχων συνάθλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα,
Καὶ συγχορευτὰς Μαυρίκιος λαμβάνει.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Λουκάς ὁ Τριγλινός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς γῆς ὁ Λουκάς ὑπεραρθεὶς ἐμφρόνως,
Τρανῶς τρυφᾷ νῦν τὴν Θεοῦ θεωρίαν.

Καὶ μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Φαβιόλας τῆς Ρωμαίας, μαθητρίας τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου, ἐν ἔτει τϞθ' (399) κοιμηθείσης.

Στίχ. Φαβιόλαν ἐπαινῶ, Παύλαν καὶ Εὐστοχίαν,
Μαθητρίας ἱεράς κλεινοῦ Ἱερωνύμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεοϊερομάρτυρος Τύχωνος, Ἀρχιεπισκόπου Βορονέζ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑκατὸν καὶ

ἑξήκοντα ἱερέων καὶ Μαρτύρων ἐν ἔτει ,αϞϞιθ' (1919) ὑπὸ τῶν ἀθέων καὶ φανατικῶν μπολσεβίκων σκληρῶς διωχθέντων καὶ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Ποίμνη μεγίστη ποιμένων ἱερῶν,

Τῷ Ἀρχιποίμενι προσήχθησαν θυσία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῖδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως.

Στίχ. Τιμῷ Ἰωσήφ Μνήστορα τῆς Παρθένου,

Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,

Τοῦ πάντα τεκτῆναντος ἐν λόγῳ μάκαρ.

Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·

«Τὸν Δαυῖδ εὔρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν»;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί).

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ὠδὴ α'

Ε σω σε λα ον θαυ μα τερ γων Δε σπο ο
της υ γρονθα λα ασησης κυ μα χερ σω σας πα λαι
ε κων δε τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα την
πο λθ τι θη σιν η μιν ον κατ ου σι αν
ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο μεν

ὠδὴ γ'

Ν ευ στον προς υ υ μνης οι κε των ευ ερ
γε ε τα εχ θρα ς ταπεινων την επηρ με ε νην ο

φρον φε ρωντε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ
πε ερ θεν α κλο νη τον ε στη ριγ με νος μα καρ
μελω δος τη βα σει της πι ι ξε ε ως

ὠδὴ δ'

Γ ε νος βρο τει ει ου την α να πλα σιν
πα α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κς υμ προ
μη νυ ει ι δειν α φρα σως α ξι ω θεις τον
τυ υ πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρος της Παρ θε
νς ε ξηλ θε λα ων εις α να απ λα σιν Λο
γος

ὠδὴ ε'

Ε κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης
πλα α νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη
γο ρως νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ
γε ε τη ελ θεις πο ρι ι ζων ευ χε ρη η τετην
τρι βον καθ ην α να τρε χον τες ε ευ ροι μεν κλε

ος

ὠδὴ δ'

Nαι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι
 οισ ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κεσαι νυ
 γεις ε γω ω δε τω τυ ραν νεν τος βε ε λει
 Χρι στε ε προ σαυ δω τον κα κω ων α ναι ρε την
 τον μο λειν σε της ε μη ης ρα θυ μι ας

ὠδὴ ε'

Tω πα ντα νακτος ε ξε φαν λι σαν πο ο θω
 α πλη τα θυ μαι νον τος η γκι σρω με νοι παι
 δες τυ ραν νυ δυ υσ θε ον γλωσ σαλ γι ι αν
 οισ ει ει κα θε πυρ α ασ πε τον τω Δε σπο τη
 λε γουσιν εις αι ω ωνας ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Mη τραν α φλε εκ τως ει κο νι ζα σι
 κο ο ρης οι της πα λαι ας πυρπο λη σ με νοι νε

οι υπερφωςκυσανεσφραγισημεε
 νηναμφωδεδρωωσαθαυματωργιιαμι
 αλαςπροςυμωνεξανιισησιχαα
 ριις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

ΤηντιμιωτεραντωνΧερσβιμ καιενδο
 ξοτερανασυγκριιτωςτωνΣεραφειμ τηναδι
 αφθορωσθεονΛογοντεκσαν τηνοντως
 Θεοτοκονσεμεγαλυνοομεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

ΤηντιμιωτεραντωνΧερσβιμ καιενδο
 ξοτερανασυγκριιτωςτωνΣεραφειμ τηναδι
 αφθορωσθεονΛογοντεκσαν τηνοντως
 Θεοτοκονσεμεγαλυνοομεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν. Α
Ω

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν Π
9

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν. Α
Ω

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν Π
9

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς. Α
Ω

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν Π
9

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ τὴν ἀδιάφθορον Θεὸν Λόγον τεκῶσαν τὴν ὀνόματι Θεοτοκόν σε μεγαλυνομένην

ὥδη θ'

Μεγαλυνοψυχη ἡμεῶν τὴν τιμιώτεραν και ἐνδοξοτέραν τῶν ἀνωσρατεμάτων

Στεργειν ἡμασ ὡς ἀκινδύον φοοβωρά ὀσιώπην τῶ ποθωδε Παρθενῶν υμνῶν φαίνειν συντονωσ τεθειγμενῶν ἐργῶν δεῖξιν ἀλλα και Μητηρσθενοσ ὀσηπεφυκεν ἡπροαιαιρεσισ διιδῶν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η η μ υ ς
τη η ν Τι μι ω τε ε ε ρ αν και αι ε εν
δο ο ξ ο ο τε ε ε ρ αν των α α ν ω ζ ρ α
τε ευ μα α α α τ ω ν

Σ ^{Πα} τε ε ρ γ ει ν μ εν η η μα α ς ω ω ς α κι ι
ιν δυ υ νο ο ν φο ο ο β ω ρ α ο ν σι ω π η η ν
^{Πα} τ ω ω π ο ο θ ω δε Πα αρ θε ε ε ε νε
υ μ ν ς υ φ αι αι αι νει ει ν συ υ υ υ ν τ ο ο
νω ς τε θ η η γ με ε ε ν ς ε ρ γ ω ω ω
δε ε ς ε ε ς ι ν α α α λ λ α α και Μη τη η
η ρ σ θε ε ε ε ε ν ο ς ο ο ο ση η η
η η πε φ υ υ κε ε ε ε ε χ ε ε ε εν η
η προ αι αι αι ρ ε σι ι ς δι ι ι ι
δ υ ς υ ς υ ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ'.

Ἦχος Δι-Θ

O τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α

ρι α ας ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον

ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης

Χρι στδ ο ον η γα α πα ε τρε χον δε ε

οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α

εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η

ης ην δε το σδ δα ρι ον χω ω ρις τδ ς

των δι ο πα λι ιν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε
ε ως ει ει δον

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Σ υν Ι α κω ω βω με ελ ψω μεν τω κλει ει
νω θε ε α δε ελ φω Δαυ ιδ τον Θε ε ο πα α
το ρα Ι ω ω σηφ τε ε τον θει ει ον της Θε ο
το ο κϛ Μνη η στο ρα τϛ Χρι ι στϛ γα αρ τη
θει ει α γεν νη σει κα α θυ πϛ ρϛ γησαν Βη
θλε ε εμ ε εν τη πο ο λει θε ο προ πω ω ω ω
ως μετ Α γγε λων Μα γων τε και αι Ποι με ε
νων αυ τω τον υ υ μνον α α δοντες ως Θε ε
ω και αι Δεσπο ο τη

Ἔτερον. Τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Ο πληρης θει ας χα α ρι τος και δυ υ να
με ε ως ο ον τως τε ρα τϛ ρων δι η η λεγχε

θε ο ο κτο νων τα σι ι φη δι α κε νης με ε λε
 τω ων τα υ ψη η γο ρω ω δε γλω ω ωτ τη θε
 ο λο γων ο στε ε φανος τσ Πα α τρος δε ε ξι
 ο ο θεν τον Ι η σσ ς εν κα θο ρω νυν
 ε φη σεν ε ε στη κο ο ο τα προς ον λι
 θε λευ στς ς με νος στε φη η φο ρο ος α νη ηλ
 θεν

Τῆς ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ο τω Πα τρι ι και Πνε ευ μα τι συν α ι
 δι ι ος Λο ο γος και συμ φυ υ η ης και συ νυ θρο
 νος εκ Πα αρ θε νσ ς γεννα α ται εν Βηθ λε εμ νυ
 υν ως βρε ε φος ον Θε ε ον και αι Σωτη η ρα ο
 Πρω το ο μα αρ τυς στε ε φανος α ρι ι δη λω ως κη
 ρυ υ ξας υ πο χει ρω ω ω ω ν μι αι φο
 νων χαι ρων λι θε ο λευ στει ει ται και στε φη φο ο
 ρος α α νει σι προς α αυ τον με ε τα δο ο ξης

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠδὴ Πάφ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε
πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του
Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να
στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα
ζο μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τη ρη γη σας εν δε τη ε γε ρ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τη ρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γιδων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων α
να στησον η μας πε σον τας τη α μα ρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε

σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως

μο νος παν το δυ να μος

Και τοῦ πρωτομάρτυρος ἰδιόμελα δ΄.

Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Ἦχος 4 Πα ρ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α νω

Α θλο φο ρι κο ον στε φα α νον τω Πρω τα

α θλω οι πι ι στοι ^{Πα} πλε ε ε ξω ω μεν ε εκ
 λο ο ο γι κω ων αν θε ε ε ε ων ⁹ αυ τος γαρ
 την τω ων Μα αρ τυ υ ρων ²² προ η τοι μα σε ε εν
 ο ο ο ο δον ⁹ και εν χα ρα α α Α α
 νε ε ε βο ο ο ο ο α ⁹ ι δε τας υ ρα νας α ^Μ
 νε ω γμε νυ ρς θε ω ω ρω ⁹ και τον Υι ον τς Θε
 υ εκ δε ξι ω ων ε ε στω ω τα τς α
 α ο ρα α α α τς υ Πα α α τρος ⁹

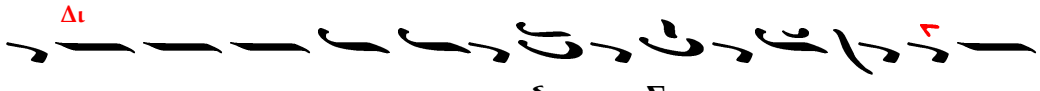
Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἦχος Δι ϑ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις

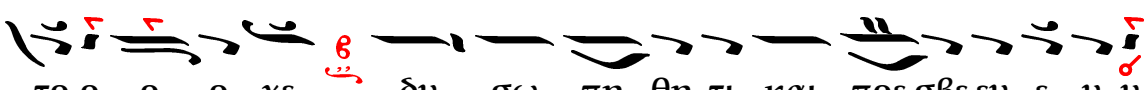
ἀλαλαγμοῦ ^Δ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

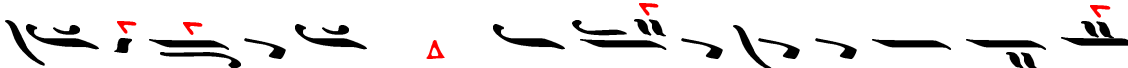

 ρι ον ^Δ

A ^{Δι} γι ω συ νην εν ε δυ σω Στε φα νε μα α α

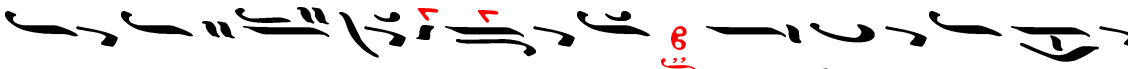

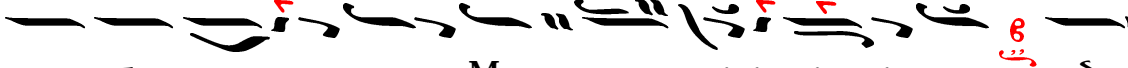
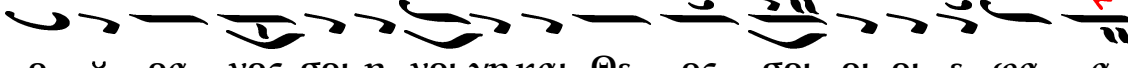
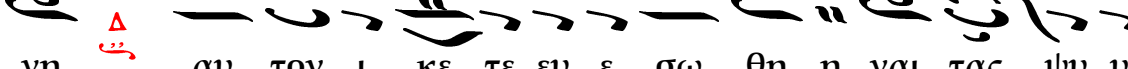
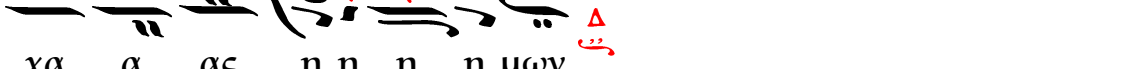
 κα ρι ι ε ^Δ Πρω το μα ρ τυς και Πρω το δι α α α

 κο νε ^Δ των Α γγε ε ε ε λων συμ με ε ε ε

 το ο ο ο χε ^ϑ δυ σω πη θη τι και προ σβε ευ ε υ υ

 περ η η μων ^Δ προς τον Σω τη η ρα Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ον ^Δ τον α α να α μα α αρ

 τη η η η τον ^Δ

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, ^Δ καὶ εἰς τὰ
 πέρατα τῆς οἰκουμένης ^Δ

 τα ρη μα α τα Α αυ τῶ ^Δ

Π^Δ

 ρω τος εν Δι α α κο ο ο νοις πρω τος και εν Μαρ

 τυ υ υ σι ι ιν ε δει ει χθης ^Δ πα αν α α α α

 γι ε Στε ε ε φα α α νε ^β ο δος γαρ ε γε ε

 νϛ ϛ τοι οι οις Α γι ι οις ^Δ και πολ λς τω Κυ ρι ω

 προ ση η η η γα γες Μα α αρ τυ υ υ υ ρας ^β δι

 ο ϛ ρα νος σοι η νοι γη και Θε ος σοι οι οι ε φα α

 νη ^Δ αυ τον ι κε τε ευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ

 χα α ας η η η η μων ^Δ

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ^Δ ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ^Δ

 α να γγε ε λει το στε ρε ε ε ω μα ^Δ

T^Δ

 τον Πρω το μαρ τυ υ ρα και γεν ναι αι ο ον τῶ Χρι ι

στῆ θε ρα ἄ α πο ο ο ον τα Δ Στε φανον τον Πρω
 το δι α κο ο νον ε πα ξι ι ι ι ως τι μη η
 η σω ω ω μεν θ το ος γαρ ε ε στως εν με
 σω πα ρα α νο ο ο μων εν δε ξι α α α α
 Πα α α α τρος Υι ον ε ε θε ε α α α
 σα α α το

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Δόξα τῶν Αἰῶνων.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Α ι αι αι Αι μα α και αι πυ υ υρ και
 α τμι ι ι ι ι δα α α α α α κα
 πνθ ς ς ς ς τε ε ε ρα α α α τα γη
 η η ης α προ ο ει ει δεν Ι ι ι ι
 ι ω ω η ηλ αι αι μα α τη η ην
 σα α α αρ κω ω σιν πυ υ υ υρ τη η ην

θε ε ε ο ο ο ο ο ο τη η η η ηη η η

τα^{Δι} ατ μι ι δα δε ε κα α α πνυ^υ υ^υ το

Πνε^{Νη} ευ μα το ο ο Α α α γι ι ι ι ον^ε

το επ ελ θον τη Πα αρ θε ε ε νω^ε και κο ο ο

σμο ον ευ ω δι ι ι α α α α σαν^{Δι} με ε ε

ε ε ε ε γα α α α α^υ το μυ στη ρι ι

ι ον^Δ της σης ε να αν θρω ω ω πη η η η

σε ε ε ε ως^{Νη} Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι^υ

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε^ε δι α γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται^ε ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ Κυ ρι ε Γι ε μο νο γε νες Ι
 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αι αιρωντην αμαρτι ι αν του
κοοσμου ελεησον η μας ο αι αιρωντας αμαρ
τι ι ας του κοοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η μα
ας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοοξαν Θεου Πατρος α
μη ην

Καθεκαστηνη μεραν ευλογησω Σε και αι
νεεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις
τον αιωνα του αιωνος

Καταξι ιωσον Κυριε εν τη ημερα
ταυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε ε

ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
θε ο ο σμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

A γι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και γι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε

K αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην ^ε

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε

Ἀσματικόν. ^ε ^χ

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^Δ ^{B8} ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{B8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρι΄ (110).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρι΄ 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε νθ τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων
εὐλογηθήσεται. (ριά' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ριά' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ριά' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος 8 Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σ8 Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ ψ8ς α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ρροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψϠ α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. (ρθ' 3)

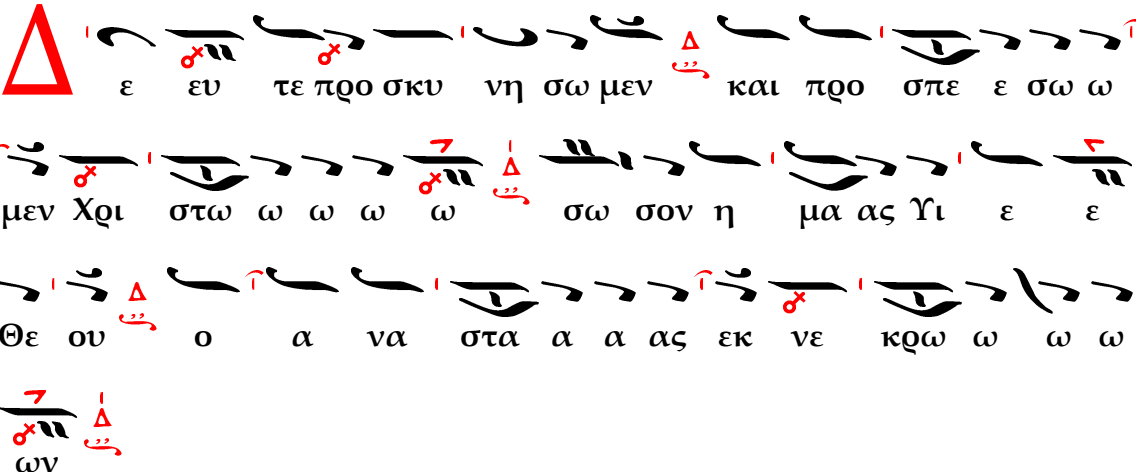
Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ρροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψϠ α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

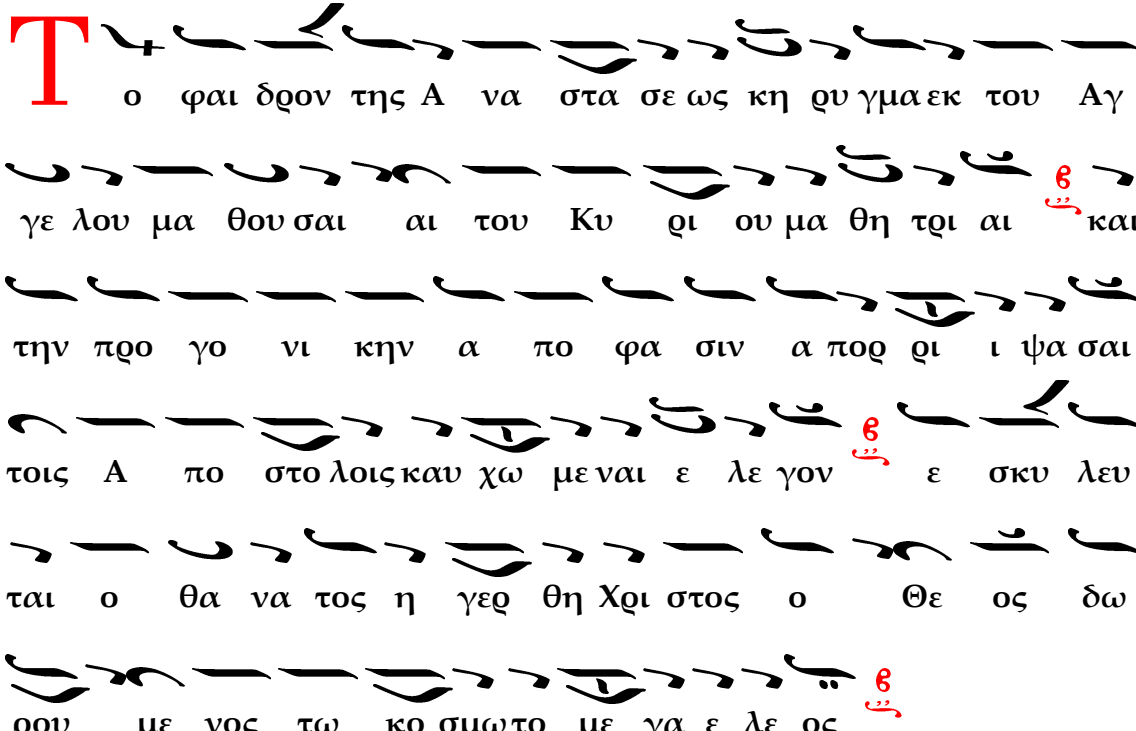
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

Ἦχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμωτο φως τοτης γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψϠς α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ.

Ε υ αγ γε λι ι ζϠ Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαν
μα τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ
ο φο ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ νη
σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γησας δι αγ
γε λϠ χρη μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον τον Θε
ον σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων

Τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στῶ θε
8 **Δ** Μα ρ τυ ρων προ το α θλε στε φα νε **Θ** συ γαρ την Ι 8
δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν **Δ** ει δε σθ τον Σω
τη ρα τῶ Πα τρος δε ξι ο θεν **Θ** αυ τον γαρ εκ δυ
σω πει α ει υ περ των ψυχων η μων **Θ**

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Πλ-Β Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι **Γ** ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων **Δ** δω ρε αν ε λα βε τε **Δ** δω ρε α αν δο ο
τε η μιν **Γ**

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἦχος Γα φ

Η ^{Πα} Πα ρ θε ε νος ^{Νη} ση με ρον ^{Πα} τον υ πε
ρσ ι ον τι λι λι κτει **Γ** και η
^{Νη} γη η το σπη λαι ον ^{Πα} τῶ α προ σι τῶ προ

σα α α α γει α γγε λοι με τα ποι με ε
 ε ε νων δο ξο λο γσ ς σι Μα γοι δε με
 τα α στε ε ε ε ρος ο δοι πο ρσ ς σι
 δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη παι δι ον νε
 ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μις ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^θ Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς ιη΄).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ς

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐ
των καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή
ματα αὐτῶν

Χ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτῶν ἀναγγέλει τὸ
στερέωμα

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐ
των καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή
ματα αὐτῶν

Χ Οὐκ εἰσὶ λαλοῦντες λόγοι σου χι
ακούονται αἰφωναῖα αὐτῶν

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς οἰκῆς ταύτης ματαυτῶων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Πρξ. Γ' 8-15, ζ' 1-5, 47-60)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκινήσαν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω». Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετόπισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς

καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;». Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρουχον τοὺς ὀδόντας ἐπ’ αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Ἦχος Δι-θ

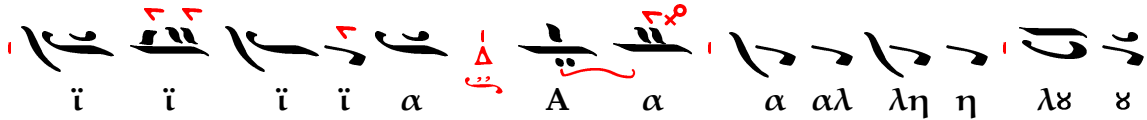
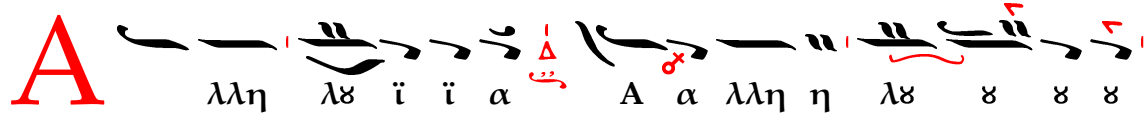
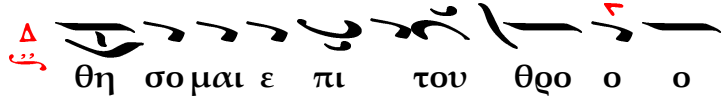
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α Δ

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ Δ και πα σης της πρα ο ο τη η
 τος α αυ τϑ Δ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α αλ λη η λϑ ϑ

Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (β' 13-23).

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοῦ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ

ἀπελθεῖν· χρηματισθεῖς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε
 ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου
 βι ι ι ι ι ι ι μι ^Δ μν υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ μν υ υ στι ι κω ω ως ^{Νη} ει κο
 υι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ει κο υι ι ζο ον τε ες ^Β και αι
 αι αι τη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οιζω ο ο ποι ω ω ω ω

ω ω ω Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α τρι α α α α α δι ι τον τρι

σα α α α α α γι ο ο ον υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ υ

μνο ο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες

πα α α α α α α α α α α α α α α α

σαν την βι ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω

ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρι μνα α α α α α αν

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δβα σι
 ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 βα σι λε ε ε α α α α α α α α ^Δτων ο ο
 ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι
Τ αις αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε
 λι και αι αι αι αι αι αι ^Δα ο ρα α α α τω
 ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον
 τα α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν ^ΔΑλ λη λου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Δ Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Δ _δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Ζ _ζ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζ _ζ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Δ _δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζ _ζ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^Δ _δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^Δ _δ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ _δ

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε ^Δ _δ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϑ ^Δ _δ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϑ ^Ζ _ζ και κα τα φυ γη η μϑ και

ρυ υ ςη ης μϑ ^Δ _δ

Π α τε ε ρα γι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^Ζ _ζ Τρι α δα ο ο μο

8 8 8 σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως Δ

Κ αι με τα τσ πνε ευ μα το ο ο ος οσ Ζ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον Ζ

Α ξι ον και δι ι και αι ον Δ και ἄλλως

Α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον Δ

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος
 Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της
 δο ο ξη ης σω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
 να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

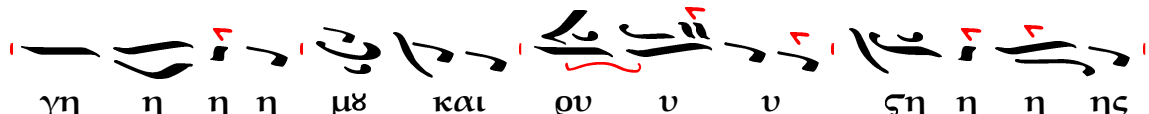
Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς
 ς Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ω ω

 μα α α α α μϛ και αι κα τα α φυ υ

 γη η η η η μϛ και ρυ υ υ ςη η η ης

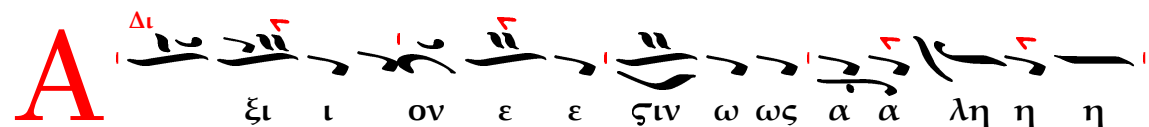

 μϛ

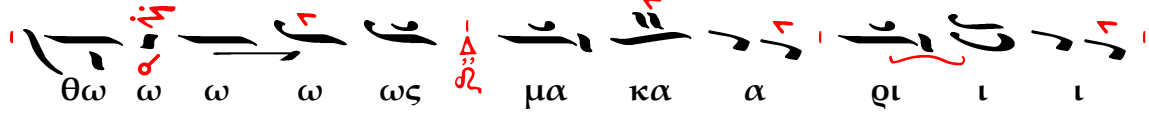
(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

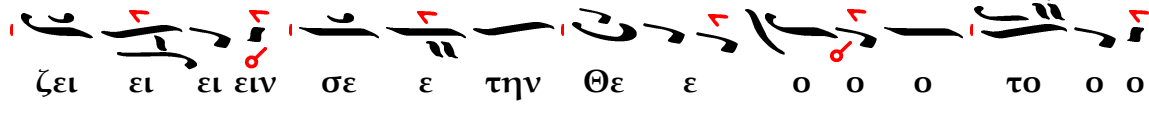
Ἦχος Δι Δι ρ

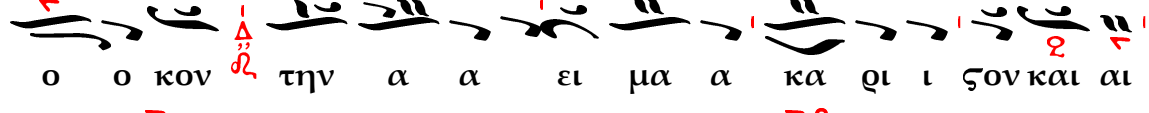
 ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η

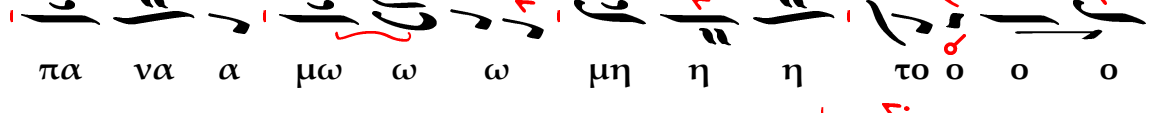
 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι

 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο

 ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι

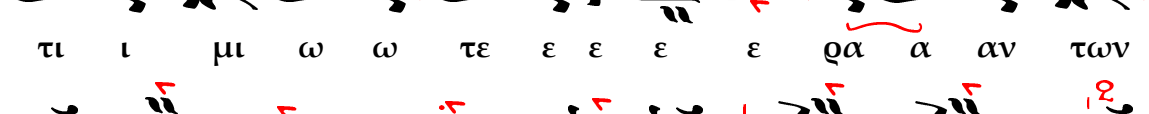
 πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο

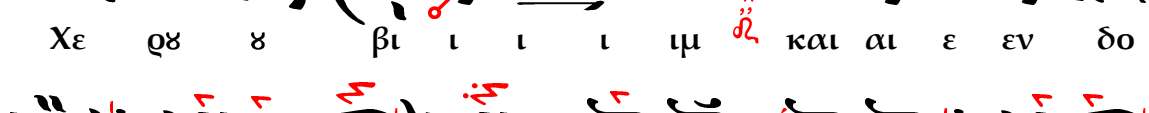
 ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ

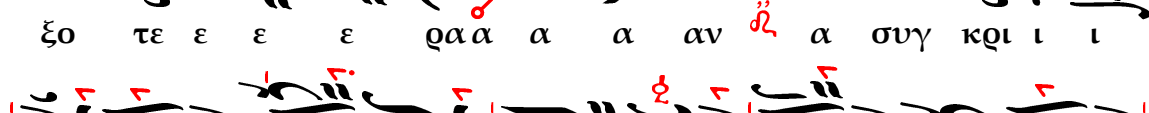
 Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων την

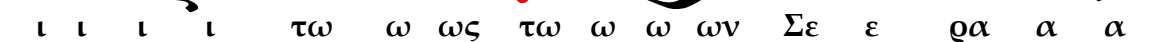
 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των

 Χε ρϛ ς βι ι ι ι ιμ και αι ε εν δο

 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι

 ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α

φιμ^Δ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
 ω ω ως^Δ Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
 κθ ς σ^Δαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον^Δ σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε^Δ ε ε ε ε ε ε εν^Δ

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι^Δ
Α^Δξι ον ε στιν ω ως α λη η θως^Δ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον^Δ την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον^Δ και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων^Δ την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι^Δ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ^Δ την α

Πα
 υ υ υ υ ς υ υ υ βϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δι Δι το ο ον
 κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ βϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ς υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ο ον υ υ υ υ
 ω ω ω ων ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ Δι Δι ϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ Δι
 Βϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ βϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ Δι
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ Πα Δι
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ Νη Δι
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
 Δι Δι ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ
 Δι Πα

α α α α α λλη λ8 8 8 8 ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α 7α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α β8 8 8 8 8 8 8

8 8 8 8 8 α α α α α α α α α

α α α λλη λ8 8 ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α दा προ σκυ ν8 8 8 8 ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ο ς